

Joopie en Snottebel

Petra Louise Muris

“JOOPIE EN SNOTTEBEL.”

kinderverhaaltje voor de kleintjes.

Geschreven en geïllustreerd door
PetraLouise Muris.

Wereldwijd geregistreerd.

Waarom ergens lid worden of betalen?

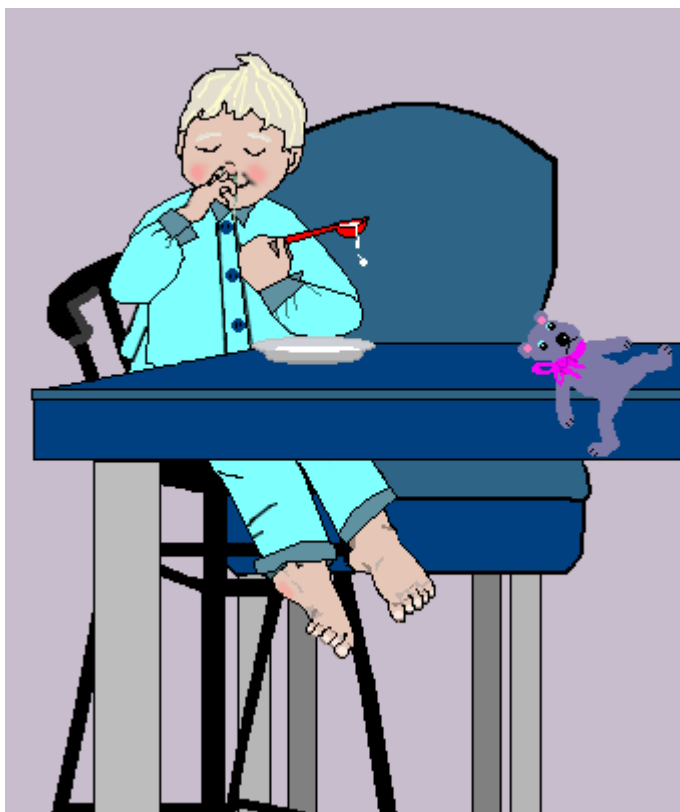
Alle geschreven kinderboeken zijn veilig zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis voor eigen gebruik te downloaden of te printen van kinderboek-online.nl

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilig keurmerken.

**JOOPIE PULKT GRAAG IN ZIJN NEUS.
DAN SPRINGT ER OP EEN DAG EEN LEVENDE
SNOTTEBEL UIT ZIJN NEUS.
DIE KLIMT OP MAMA HAAR STOEL,
EN WIL NOOIT MEER WEG.**

**Joopie zit in zijn stoel.
Hij zit aan de tafel en eet zijn pap.
De pap is lekker, hij eet snel.**

**Plots krijgt hij jeuk aan zijn neus.
Zijn vinger gaat naar zijn neus.
Zijn vinger glijdt in zijn neus.
O, o wat een kriebel.
Hij pulkt in zijn neus.**

Het jeukt nog steeds.
Het houdt niet op.
Er hangt een grote snottebel onder zijn neus.
Het loopt over zijn lippen.
Zelfs naar zijn kin.

Joopie kijkt of mama niets ziet.
Mama mag niet zien dat hij in
zijn neus pulkt.
Dan roept mama, **niet doen!**
Haal die vinger uit jouw neus!
Dat is niet netjes.
Neem een zak- doekje en veeg
dat snot weg.

Mama loopt in de gang.
Zij heeft niets gezien.
Daarom pulkt Joopie verder.
Maar och, wat is dat?
De snottebel groeit.

Het is een hele vieze groene
snottebel.

Plots valt die op de tafel.
Ha, ha, roept de snottebel.
Ik ben vrij.
Kijk, ik zie daar een mooie stoel!
Daar ga ik op zitten.

Hij springt van de tafel op de stoel.

Mama haar stoel.

Joopie schrikt.

Hij heeft nog nooit zo een grote levende snottebel gezien.

Ga weg! schreeuwt Joopie.

Ga weg uit mama haar stoel!

Niks daarvan, zegt Snottebel.

Ik blijf hier lekker zitten.

Ik ben de baas over mezelf.

Jij hebt niets te vertellen over mij.

Jij pulkte mij toch uit je neus?

Dan ben jij de baas niet meer!

Joopie huilt zacht.

Hij is bang dat mama de vieze snottebel ziet.

De snottebel die op haar stoel zit.

De stoel plakt en is erg vies.

**Ga onder de tafel Snottebel! gilt Joopie.
Onze hond mag ook niet op de stoel!**

**De hond ligt in zijn mand.
Hij let niet eens op Snottebel.
Hij jaagt Snottebel dus ook niet weg.
Bobbie, Bobbie!
Pak Snottebel!** roept Joopie naar de hond.
De hond komt. Hij kwispelt blij.
De hond denkt dat hij lekkers van de tafel krijgt.
Een stukje brood of een plak worst.
Daarom roept Joopie boos, **pak Snottebel!**
Snottebel zit op mama haar stoel!
Hij maakt alles vies!

Er is geen brood en ook geen worst.
Bobbie is helemaal voor niets uit zijn mand
gestapt.
Zijn staart kwispelt niet meer.
Hij loopt naar zijn mand.

Joopie, waarom kijk jij boos? vraagt Snottebel.
Ik ben jouw vriend.

Jij houdt van neus - pulken.
Ik zal altijd bij je blijven, ik ga nooit meer weg.

Joopie is niet blij, hij is ge - schrokken.
Hij wil niet dat Snottebel blijft.
Hij wil geen vriend zo - als Snottebel.
Een vriend die alles vies maakt.

**Wat zit daar op mijn stoel? roept mama.
Veeg jij jouw neus af aan mijn stoel?
Jij weet dat het niet mag Joopie!
Hier is een papieren zakdoek.
Veeg het schoon!
Hier zijn er nog meer.**

Veeg jouw neus!

**Snottebel wil niet meer weg! jammert Joopie.
Hij wil voor altijd blijven!
Onzin, zegt mama.
Snottebellen kun je weg - vegen.**

**Daar heb je deze doekjes voor.
Zij veegt over haar stoel.
Zij veegt het schoon maar niet schoon genoeg.**

**Ik pak straks wat sop.
Dan poets ik het weg.**

**Mama kijkt niet onder de tafel.
Mama ziet niet dat Snottebel daar is.**

**Joopie kijkt erg bang.
Hoe kan Snottebel verdwijnen?
Opeens weet Joopie het.
Op de tafel liggen zak - doekjes.
Hij pakt er alvast twee.
Kom hier Snottebel! roept hij.
Ik veeg jouw neusje schoon.**

**Snottebel laat netjes zijn neusje
schoon - vegen.
Stukje bij beetje plakt Snottebel aan de zak-
doek.
Hij vindt dat heerlijk zacht.
De zak- doeken lijken op een zacht dekbed.
Veeg verder, Veeg verder, vraagt hij lief.**

Joopie gebruikt alle zak - doekjes om Snottebel weg te vegen.

Na een poos is Snottebel weg.

Hij plakt aan alle zakdoekjes en mama gooit die weg.

Niet meer in jouw neus pulken, vieze jongen!
roept mama.

Als jij jeuk aan jouw neus hebt, vraag jij een zakdoek!

Maar Joopie wil nooit meer in zijn neus pulken!

EINDE.